

Bernardín Šmíd

Kajajte sa, lebo sa priblížilo nebeské Kráľovstvo

Dnešné evanjelium nám opisuje vystúpenie a pôsobenie sv. Jána Krstiteľa. Sv. Ján Krstiteľ hlásal v Judejskej púšti: „Robte pokánie, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo.“ Súčasnému kresťanovi slovo pokánie nieje veľmi jasné a predsa potreba pokánia patrí k základným požiadavkám biblickej zvesti a evanjelia zvlášť. Pokúsime sa teda spoločne porozumieť, čo od nás žiada Ján Krstiteľ.

V gréckom jazyku sa pre pokánie užíva termín METANOIA. Toto slovo je výzvou: „Zmeňte zmýšľanie!“ Akoby nám Boh hovoril: „Ak sa chcete tešiť z môjho spoločenstva, musíte myslieť ako myslím Ja“. Musíme myslieť ináč. Iným spôsobom sa dívať na tento svet i na svoj život v ňom. Božie Slovo nám zjavuje ako myslí Boh. Preto robiť pokánie začíname vtedy, keď sa stávame učeníkmi Ježiša, vtedy, keď začíname brať vážne Božie Slovo.

V Hebrejských textoch SZ býva pokánie označované slovom „ŠVB“. Toto slovo vyjadruje požiadavku na zmenu orientácie celého života. Zvykneme hovoriť o obrátení. Zároveň toto slovo švb vyjadruje aj šťastie a radostné pocity návratu väzňa zo žalára, alebo zajatca zo zajatia. Švb to je radostný návrat domov, návrat k Bohu Otcovi. V návrate do Božieho náručia prepuká radosť.

Po prvotnom hriechu, keď si človek namiesto Boha vybral samého seba, sa my všetci rodíme poznačený tým, že na tróne nášho srdca namiesto Božieho Slova sedí a vládne naše Ego. Preto náš najväčší hriech a podstata každého hriechu je „bezbožnosť“ (ASEBEIA). Akási hriešna sebestačnosť voči Bohu. Človek sa po dedičnom hriechu rodí ako sebec plný seba lásky a sústredený na seba. Vo svojej hriešnosti odmieta uznať Boha ako Boha, nechce Mu byť vďačný a ani ho oslavovať ako Boha. Preto potrebuje obrátenie od egoizmu k láske k Bohu. Od sebaovlastnenia k vydanosti a odovzdanosti. Od bezbožnosti ku vďačnosti a oslave Boha. Práve tie skupiny ľudí, o ktorých menovite píše evanjelium, ukazujú, kam vedie takáto hriešna sebestačnosť.

Prvou skupinou sú farizeji. Ich hriech spočíva v tom, že chcú byť dokonalí bez Boha, čiste svojou ľudskou silou. Keby som dnes mal určiť, kto k nim patrí, musel by som povedať, že sú to tí chodiaci do kostola, ktorí nedovolia Ježišovi vstúpiť do svojho srdca. Po prípade to láskavo urobia raz za rok, ale toto má veľmi ďaleko od skutočnej lásky. Robia Bohu to, čo oni sami ťažko znášajú vo svojom manželstve, keď ich partner pod hocikjakou zámienkou odmieta. Bez Božieho zásahu do nášho najintímnejšieho vnútra si s hriechom neporadíme.

Druhou skupinou sú Saduceji, o ktorých Ježiš hovorí, že sa mýlia preto, lebo nepoznajú ani Božie Slovo a ani moc Božiu.

V našich pomeroch by sme mohli povedať, že sú to tí kresťania, ktorí z Písma svätého uznávajú len skutočnosť, že Boh svet stvoril, ale o prvotnom hriechu a o vine človeka nič nevedia. A nevedia ani to, že tento svet, v ktorom žijeme je vyhnanstvom z Raja, a že my všetci máme hľadať stratené Božie priateľstvo a že sa musíme obrátiť. Možno ich mýli to, že vyhnanstvo, v ktorom žijeme sa im celkom pozdáva. A pozdáva sa im preto, lebo nikdy nezažili Slávu človeka, ktorú pôvodne v raji prežíval.

Do stavu odmietnutia Boha zaznieva výzva k pokániu. „Robte pokánie, lebo sa priblížilo Božie kráľovstvo.“ Táto výzva zdôrazňuje predovšetkým vnútorné pokánie, ktoré je radikálne novým zameraním celého života, návrat, obrátenie sa k Bohu celým srdcom, rozchod s hriechom, odvrátenie od zla, spolu s odporom voči zlým činom, ktoré sme spáchali. Zároveň so sebou prináša túžbu a predsavzatie zmeniť život s nádejou na Božie milosrdenstvo a dôverou v pomoc jeho milosti.

Veľmi často si zamieňame pokánie so sviatosťou pokánia. Keby naša spoveď bola správne prežívaná, bola by pokáním, ale ak je len vyznaním hriechov, bez snahy o vnútornú zmenu života, bez skutočnej ľútosti a predsavzatia, nieje pokáním. Pokánie je zároveň ochotou prijať Božie Kráľovstvo, ktoré sa priblížilo svetu v osobe Ježiša Krista. Základný skutok nášho pokánia je prijať do svojho života Božiu vládu v osobe Ježiša Krista. Uznať Boží nárok na našu bytosť. A toto sa deje vo svätom prijímaní. Pod svätým prijímaním rozumieme nielen prijatie Kristovho tela v Eucharistii, ale prednostne prijatie Ježiša ako učiteľa, prijatie Božieho Slova. Ale práve toto Božie Slovo nám zjavuje to neslýchané: „Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život.“ A v tomto smere by sa mali obrátiť aj všetci kresťania. Nielen do kostola chodiť, ale aj Ježiša prijímať a s hriechom nekoketovať ale zápasiť.

Práve sv. prijímanie rieši náš najväčší problém, našu bezbožnosť a hriešnu sebestačnosť. V ňom sme vyzvaní prijať Ježiša ako svojho Pána a Spasiteľa. V ňom sa učíme aj eucharistickému životnému štýlu, vďačnosti voči Bohu a oslave Boha. Snaha o časté sv. prijímanie nás vedie k duchovnému zápasu s hriechom, ktorý vládne v našich srdciach.

O Sv. Františkovi čítame: „A hoci sv. František ešte nekázal ľudu verejne, uberajúc sa cestou, napomínal a povzbudzoval mužov i ženy, hovoriac jednoducho s láskou: „Milujte Boha, bojte sa ho a čiňte pokánie za svoje hriechy.“ A brat Egíd hovorieval: „Robte, čo vám hovorí tento môj duchovný Otec, lebo vám hovorí to najlepšie“.

*Radostný, nový chválospev
nech našu vďačnosť spečatí,
keď Božiu Matku slávime
v nepoškvrnenom počatí.*

*Mária, sláva vesmíru, ty,
dcéra Svetla večného,
tvoj Syn ťa vopred uchránil
pred škvrnou hriechu každého.*

*Ty po Kristovi jediná
si čistá celkom, bez viny;
bo celý svet sa s Adamom
neposlušnosťou prevínil.*

*Odbojnú hlavu Satana,
nevinnou nohou potieraš;
jak Goliáša premohol kamienok
z praku pastiera.*

*Ty, holubica krásna,
pokorná, čistá, nevinná,
prinášaš sviežu ratolesť:
to milosť pre nás znamená.*

*Nech Otcu, Duchu Svätému
Znie: „Sláva“ celou večnosťou
i tvojmu Synu, ktorý ťa
naplnil Božou milosťou. Amen.*

Hymnus na ranné chvály na Slávnosť
Nepoškvrneného počatia Panny Márie

Prinášajte ovocie pokánia !

(Mt 3, 1-12)

Ján Krstiteľ hlásal: „Robte pokánie, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo. To o ňom povedal prorok Izaiáš: Hlas volajúceho na púšti: Pripravte cestu Pánovi, vyrovnajte mu chodníky.... Prinášajte teda ovocie hodné pokánia!“

Príchod Mesiáša na svet predchádzala Milostiplná, jeho príchod na verejnú scénu Jánove výzvy na pokánie. A napokon sa i sám Mesiáš stavia do zástupu kajúcnikov, aby bral na seba všetok ľudský hriech, ale najmä aby ho i v tomto plnom stotožnení sa s osudmi ľudskej prirodzenosti naplnil Duch Svätý. On svojou prítomnosťou „spaľuje“ každý hriech tým, že naplňa človeka Bohom. Pokánie však má mať aj praktické dôsledky a prejavy: zanechávať zlo a vzniknutý priestor vyplňať konaním dobra. Vyrovnávať a dopĺňať to, čo komu chýba. Rôznosť stvoril Boh, aby sme sa spájali, dopĺňali a pomáhali si rásť. Ak sa odpojíme od Boha, tá istá rôznosť vedie k extrémom, napätiam, závistiam, sporom a každého nejakým spôsobom ničí. Pokánie znamená dopĺňať, čo chýba. Ale má to byť zmena, hybaná z vnútra Duchom pokánia, veď to on nás usvedčuje z hriechu tým, že nám ukazuje Lásku.

Mons.Marián Gavenda „Jednohubky“

Slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie:

Slávnosť bude vo štvrtok 8. decembra. Je to prikázaný sviatok. Svätá omša bude o 18:00 hod.

V stredu bude večerná sv. omša o 17:00 už s platnosťou na nasledujúci sviatok.

Zbierka na charitu:

Dakujem za vašu štedrosť. Vyzbierali sme 500 eur.

Návšteva chorých v domácnosti:

Prosím, v sakristii kostola prihláste svojich chorých, aby som ich navštívil a vyslúžil im sväté sviatosti. Chorých navštívim v utorok 13. decembra.

Zimné kántrové dni:

V stredu, piatok a v sobotu sú zimné kántrové dni. My budeme sláviť v piatok. Obsah dní: príchod Kristovho kráľovstva do rodín a duchovná obnova rodín.

Srdečne pozývame veriacich na svätú omšu spojenú so zasvätením Bratislavy Panny Márii, ktorú bude v kostole sv. Jána z Mathy (Farnosť najsvätejšej Trojice) na slávnosť Nepoškvrneného Počatia Panny Márie 8.12.2016 o 17.30 hod. sláviť bratislavský arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský.

Pozývame veriacich na Vianočný bazár oblečenia a doplnkov, ktorý organizujú študenti Fakulty manažmentu UK za podpory Slovenskej katolíckej charity a Domu Quo Vadis. Výťažok akcie pomôže Detskému domovu v Trnave a Skladu solidarity v Bratislave. Bazár sa uskutoční 6. decembra (utorok), v Dome Quo Vadis na Hurbanovom námestí od 18h do 21h.

Jezuitskí mladí zo spoločenstva Magis pozývajú všetkých vo veku od 18 do 35 rokov na duchovnú obnovu na tému „Boh chce pre Teba viac“. Obnova sa uskutoční v sobotu 10. decembra v jezuitskom kostole Najsvätejšieho Spasiteľa na Františkánskom námestí so začiatkom o 15:00. Plagát je na výveske.

Osobné povolanie

Čo sa nám vybaví, keď sa povie osobné povolanie? Väčšinou si ľudia predstavia, že jeden robí to a ten zas tamto, ako sa spieva v rozprávke Cisárov pekár a pekárov cisár. Jednoducho každý niečo robí, takže každý má nejaké povolanie. Povolanie však neznamená v prvom rade prácu.

Iná utkvelá predstava sa vynorí, keď sa slovo povolanie vysloví v Cirkvi. Ten je kňaz, ten je rehoľník, takže oni majú povolanie, zatiaľ čo tento je laik, takže žiadne povolanie nemá. Ako keby Boh volal len niekoho. To je veľký omyl!

Kto teda povolanie má a kto ho nemá? Osobné povolanie sa týka každého kresťana, ba dokonca každého človeka, či už veriaceho alebo neveriaceho, i keď o ňom napríklad ešte nevie. Ide o jedinečný a úplne neopakovateľný osobný vzťah Boha ku každému z nás. Na tento vzťah potom človek svojím osobitým a jedinečným spôsobom odpovedá. Boh svoj ľud nedelí na vyvolených a plebs, i keď môže dať niektorým jedincom zvláštne poslanie. To však nič nemení na skutočnosti, že osobné povolanie majú všetci. Boh si nás totiž v Kristovi vyvolil všetkých ešte pred stvorením sveta (porov. Ef 1, 4).

Vojtěch Kodet O.Carm., Th.D. „Hľadám tvoju tvár“

Sväté omše v 2.adventnom týždni - (A)

5.XII. pondelok

17:00 Za ě Antona a Margitu Miklušákových

6.XII. utorok sviatok

17:00 Za ě Rudolfa a Angelu Hábelových a rodičov

7.XII. streda

17:00 Za ě Máriu

8.XII. štvrtok Nepoškvrnené počatie Panny Márie – prikázaný sviatok

18:00 Za farníkov

9.XII. piatok

17:00 Za ě Vítu a Julianu Tibenských a deti

10.XII. sobota

08:00 Za ě Jozefa a Máriu Peškových

Upratovanie kostola: 52-75

11.XII. 3. Adventná nedeľa – (A) - Gaudete

08:00 Za ě Štefana Ciferského (1. mesiac)

Lektori: Vráblová M., Jurčovičová M.

11:00 Za farníkov

Lektori: Kordošová A., Polanská Z.

14:00 Posvätný ruženec, litánie

Liturgický kalendár

5.XII. pondelok Sv.Sabas, opát

6.XII. utorok Sv. Mikuláš, biskup, - Esp

7.XII. streda Sv. Ambróz, biskup a učiteľ Cirkvi - Sp

8.XII.štvrtok Nepoškvrnené počatie Panny Márie, prikázaný sviatok

9.XII.piatok Sv.Juan Diego Cauthlatotzin - Esp

10.XII.sobota Sv. Eulália, mučenica

1. JEŽIŠ ICH VIDEL A POVOLAL

(Mk 1, 16 – 20)

Keď raz išiel popri Galilejskom mori, videl Šimona. a Ondreja, Šimonovho brata, ako spúšťajú sieť do mora; boli totiž rybármi. Ježiš im povedal: „Podďte za mnou a urobím z vás rybárov ľudí.“ Oni hneď zanechali siete a išli za ním. Ako šiel trochu ďalej, videl Jakuba Zebedejovho a jeho brata Jána - aj oni boli na lodi a opravovali siete - a hneď ich povolal. Oni zanechali svojho otca Zebedeja na lodi s nádeníkmi a išli za ním.

Uvažujme:

Pravé povolanie podľa evanjelia sa vždy deje v osobnom stretnutí. Vyjadrujú to aj Markove slová o povolaní prvých učeníkov. Ježiš ich videl a hneď ich povolal. Ježiš je ten, kto povoláva. Šimon a Ondrej, Jakub a Ján sú tí, čo odpovedajú - všetko opustili a šli za ním. Dejiny každého povolania sa začínajú osobnými stretnutiami Pána Ježiša s volanými.

Druhou pravdou nášho povolania je, že iba Ježiš nás môže urobiť rybármi ľudí. Sami sa nemôžeme stať Kristovými kňazmi, ani si osobovať vyznačenie nimi byť. Potrebujeme byť s Ježišom, počúvať ho, učiť sa od neho a nechať sa ním stvárňovať.

Pre naše povolanie, pre nás samých ostáva rozhodujúce denné osobné prebývanie s ním. Byť Kristovým kňazom nie je záležitosťou štúdia ani nijakej inej činnosti, ale predovšetkým je to záležitosť osobného prežívania Ježišovej prítomnosti. Napokon, vždy platia Ježišove slová, ktoré vystihujú cestu formácie prvých apoštolov i nás: Ak nebudete so mnou ako ratolesť s viničom, nemôžete prinášať ovocie. Bezo mňa nemôžete nič urobiť (porov. Jn 15, 4 - 5). Apoštoli išli za ním, chodili s ním, boli s ním, počúvali ho, prišli k nemu, vyzozprávali mu všetko, čo robili a učili, pýtali sa ho, nasledovali ho.

Povzbudíme sa:

Svätý Otec Benedikt XVI. na návšteve Poľska v roku 2006 povedal kňazom: Veriaci očakávajú od kňazov iba jednu vec: aby boli odborníkmi v napomáhaní stretnutia človeka s Bohom. Od kňaza sa nevyžaduje, aby bol odborníkom v ekonómii, v stavebníctve alebo v politike. Očakáva sa od neho, že bude odborníkom v duchovnom živote. Veriaci od neho očakávajú, že bude svedkom večnej múdrosti, ktorá je obsiahnutá v zjavenom slove. Úsilie o kvalitnú modlitbu a dobrú teologickú formáciu prináša v živote ovocie. Nenechajme sa uniesť zhomom, aby sa čas venovaný Kristovi v tichej modlitbe nestal pre nás takmer strateným časom. Naopak, práve tu sa rodí i najúžasnejšie ovocie pastoračnej služby.

Pýtajme sa:

Nezabúdam, že moje kňazské povolanie sa zrodilo v osobnom stretnutí Pána Ježiša so mnou? Akú podobu malo toto stretnutie? Pamätám aj na to, že k podstate kňazského povolania patrí byť stále s Ježišom a žiť z týchto stretnutí s ním? Uvedomujem si, že kňazské povolanie nie je jednorazová záležitosť, ale že Ježiš ma stále vidí a povoláva? Ako vyzerajú moje osobné stretnutia s ním? Prichádzam k nemu? Počúvam ho? Pýtam sa ho? Rozprávam sa s ním? Nasledujem ho? Odpovedám mu

konkrétnym rozhodnutím? Tvorí modlitba podstatnú časť môjho dňa? Uvedomujem si, že Kristovým kňazom sa nemôžem stať sám, ale že Ježiš zo mňa utvára rybára ľudí?

Konajme:

Pousilujem sa strážiť si stretnutia s Pánom Ježišom ako najdôležitejšiu časť môjho dňa. Určím si oporné body týchto denných stretnutí.

Modlime sa:

Dobrý Ježišu, aj mňa si videl a povolal. Dal si mi silu ísť za tebou, všetko opustiť a nasledovať ťa. Ďakujem ti, že chceš mať zo mňa svojho kňaza. Ďakujem za poznanie, že iba ty sám ho môžeš utvárať zo mňa. Preto potrebujem byť deň čo deň s tebou. Prosím o silu uskutočňovať to. Mária, Matka kňazov, tebe anjel zvestoval, že Pán je s tebou. Vypros mi milosť, keď v liturgii zvestujem druhým, že Pán je s nimi, aby som aj ja sám bol s ním.

Jozef Šuppa SJ „Byť s Ježišom“-meditácie nad Markovým evanjeliom

Niektó všetko riadi

*Čože je ľudská múdrosť,
keď nepočúva vôľu zhora?!*
Goethe

Dlhý rad foliantov v knižnici nesie jeho meno. Je to obdivuhodné, aké gigantické poznanie, aké dôkladné, hlboké myslenie, aký geniálny duch vytvoril toto architektonicky jasne členené dielo, ktoré nesie meno Tomáša Akvinského.

Keď sa jeho život blížil ku koncu, povedal, že všetko, čo napísal, je „slama“. Lebo v ňom zažiarilo svetlo- ktoré nie je z tohto sveta.

Tomáš Akvinský bol svätec. O Goethem to ešte nikto netvrdil, ale aj on bol múdry, a preto hodnoverný. Na najskvelejších miestach svojich básní a vyznaní poukazoval na moc, ktorú nesmeli a diskretné nazýval „vôľou zhora“. A všetka ľudská múdrosť, hovorí, by bola iba hlúposťou, keby nepočúvala inú vôľu.

Pretože niekto nás riadi. Nikto si sám nezvolil hodinu svojho príchodu na svet, ale musí veriť, že zo všetkých tých stáročí svetových dejín nijaký čas nemohol byť jeho časom, len práve tento čas jeho života medzi narodením a smrťou. Nikto si sám nevybral miesto svojho narodenia. Aké dôležité sú pre človeka a pre ľudský život rodičovský dom a vlasť! Musím teda veriť, že v nijakom svetadieli nie je nijaký priestor, nijaké miesto také vhodné pre moju úlohu ako práve toto.

Nikto si sám neurčil sily a hranice svojho bytia. Preto ich len prijímam a pevne verím, že ten, kto dal môjmu životu cieľ, dal mi aj schopnosť dostať sa k nemu.

Keď teda večná Múdrosť pozná beh sveta, potom dbá aj o moje hodiny a moju cestu, a tak záleží len na tom, aby som ju počúval.

*Duch Svätý z nás robí Božích
priateľov a spôsobuje, že on
prebýva v nás a my v ňom. Preto
máme prostredníctvom Ducha
Svätého radosť z Boha i útechu
vo všetkých protivienstvách a
pokušeniach tohto sveta. Preto
Pán nazýva Ducha Svätého
Tešiteľom.*

Sv. Tomáš Akvinský
Max Rosler „Skoré uzdavenia“

Spevokol čížikov

Keď na pomyselný trón panovania v zátišiach prírody zasadne pani Zima, neviem sa dočkať, kedy k nám už priletia zo severu Európy početné krdlíky stehlíka čížika, ľudovo zvaného čížika. Deň čo deň ich vyčkávam a vyzerám na priedomí, či náhodou práve v tento okamih nepriletia, aby som ich slávnostne privítal a potešil sa z ich vzácnej návštevy. Pri zahliadnutí prvého čížika v mojej Rozprávkovvej vtáčej záhradke zakaždým pocítim neopísateľné záchvevy duše. Táto sviatočná udalosť nachádza patričnú ozvenu aj v mojom srdci, ktorého obrátky sa nastavujú na optimálnu frekvenciu. Všetky bunky môjho organizmu závislého od prírody sa do prasknutia naplnia nevýslovným, priam nadprirodzeným šťastím.

Radostné džavotanie čížikov na sklonku zimy možno prirovnať k slávnostnému chorálu v rajskej záhrade. Desiatky týchto drobných žltkasto-zelenkastých vtáčat prednášajú svoje tichučké nápevy v ranných a večerných chválach na oslavu Stvoriteľa. S neobyčajným pôžitkom si vychutnávam árie lásky v podaní početného čížičieho spevokolu v mojej Rozprávkovvej vtáčej záhradke. Tieto družné vtáčatá sa usadia na dva smrek a spustia svoje ľubozvučné nápevy, ktoré pôsobia na moje ubolené vnútro mimoriadne upokojujúco. Hoci tento početný spevácky súbor nemá dirigenta, výsledná skladba v jeho podaní je až nadprirodzene ľubozvučná. Pri počúvaní spevokolu čížikov sa všetky bunky môjho tela rozochvejú do najšťastnejšej amplitúdy a presiaknu absolútnym pokojom.

Veľmi si želim, aby sme čížičích choristov zachovali v prírode aj pre nasledujúce generácie, aby mohli aj prostredníctvom týchto vtáčat vnímať jestvovanie Stvoriteľa na tomto pozemskom svete.

Miroslav Saniga „Zrkadlenie Stvoriteľa v prírode“

Addventné zamyslenie

Máriino fiat, slovo jej
srdca, zmenilo dejiny
sveta, pretože uviedlo
na tento svet
Spasiteľa.

Kardinal Joseph Ratzinger

Zamyslenia

Jednoduché otázky?! Kto som?

Človek je už taký. Oddávna nosí v sebe túžbu byť iným, akým je. Najmä mladí ľudia poznajú svoje ideály, podľa ktorých sa správajú, a najradšej by vkĺzli do ich kože. A starší? Často hovoria: Tak by som chcel byť ako on. Mať takú náтуру, zdravie, toľko uznania a úspechu. Túžby po tom, aby sme boli iní, môžu viesť k tomu, že nenájdeme seba. Známý je malý príbeh zo židovskej múdrosti. Starý rabín menom Susja hovoril o svojom živote: Keď raz prídem na druhú stranu, nebudú sa ma pýtať: „Prečo si nebol Mojžišom?“ Budú sa ma pýtať: „Prečo si nebol Susjom?“ Prečo nie si tým, čím si bol a mal byť? Prečo stále, viac alebo menej, tá alebo oná, niekedy zlá kópia, často len tak do polovice - namiesto toho, aby si sa stal tým, čo ti bolo určené? Iba tým jediným, originálnym, jedinečným človekom, ale človekom úplným, so všetkým, čo mu prináleží, práve takým, akého Pán Boh chcel.

Veta na zamyslenie, adresovaná aj nám: Prečo nie sme sami sebou? Nazdávame sa, že sme málo dostali pri rozdeľovaní rôznych darov, ktoré môžu vyplniť ľudský život? Pritom všetko závisí od toho, aby sme našli cestu k sebe samým. Nie nadarmo sa dnes hovorí o kríze identity človeka, teda o kríze v nás samých. Tak radi by sme boli často niekým iným, nie tým, kým sme!

Ale ako to urobiť, aby sme boli sami sebou? Existuje aj vernosť sebe, ktorá bola zle pochopená, keď napríklad jeden hovorí druhému: „Musíš ma brať takého, aký som, ja sa už nemôžem zmeniť.“ Nevie. Keď sa však človek dostal tak ďaleko, je potom skôr zajatcom svojho ja, lebo nie je tým človekom, ktorý našiel k sebe cestu a ktorý prijme sám seba takého, ako ho chcel Boh.

A už počujem námietku: A akého ma Boh chcel? Nedávno mi padol do očí dialóg vo Svätom písme, ktorý pokladám za príkladný na pochopenie tejto otázky. Mojžiš sa pýta, keď stojí pred svojou veľkou životnou úlohou: „Kto som?“ A Boh mu odpovedá: „Ja budem s tebou!“ (porov. Ex 3,11-12). - Nie je tu prekvapujúca odpoveď na otázku: Akého ma chcel Boh?

„Kto som?“ - „Budem s tebou!“ V uvedených výpovediach spočíva vlastne tajomstvo nášho života. V tom, že ostávame otvorení pre tento prísľub - pre túto odpoveď. Všetko smeruje k tomu, že nemusíme ostať vždy tými istými, akí sme, ale ľuďmi, ktorých možno zmeniť. Hádám tak, že uzavretí sa otvoria, nespokojní spoznajú svoje hranice, mrzutí sa naučia vďačnosti. A prečo by sa ľahostajný nemohol dostať zo svojho nezáujmu, ak urobí krok k obetavosti? A mnohí, ktorí sa zdajú byť mnohознаční, často skrytí za maskami, mohli by nájsť odvahu jasne a jednoducho žiť tak, akí sú.

V úvahe možno pokračovať: Ten, kto potrebuje na všetko výhovorky, môže sa stať čestnejším. Kto sa neustále čohosi a kohosi drží, môže to pustiť. Muž, ktorý je úspešný a vyzerá, akoby nikoho nepotreboval, môže začať viesť dialóg. Kto je zvyknutý presadiť sa, hľadá príležitosti, ako druhých zmieriť. Človek s veľkým odstupom od iných sa môže zmeniť na láskavého. Kto je zvyknutý urobiť všetko sám, vie sa zrazu prizerať a nechať robiť iných, bez toho, aby dal seba za „vzor“.

V tomto zmysle nás povzbudzuje Guy de Larigaudie: „Chod' cestou, ktorú ti Boh ukázal, či je už kľukatá alebo rovná - ale nikdy sa od nej neodkláňaj, nech je akákoľvek -, pretože je to tvoja cesta.“

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku